

[Henry Christensen.]

Det er her, de forskellige politiske synspunkter er kommet frem, og det kan være meget betydningsfuldt. Det var i forbindelse med denne diskussion, jeg pegede på afskrivningsreglerne. Men den højtærede økonomiminister gjorde mig endnu mere forskrækket her, for han talte om en generel sænkning af begunstigelsen ved afskrivningsreglerne, og det vil jo sige, at så gælder argumentet om, at der er mere eller mindre nyttige investeringer og afskrivninger, åbenbart ikke, for så rammes lige fuldt alle investeringer — også dem, den højtærede minister anerkender som meget nyttige og produktive.

Den højtærede minister anvendte det argument, at nu, da vi har høj beskæftigelse, skulle vi måske snarere gå ind for at begrænse investeringerne. Jeg har egentlig den modsatte opfattelse. Jeg mener nemlig, at når vi har udnyttet, hvad der er af arbejdskraftreserve i samfundet, er der behov for øget investering til fremskaffelse af et bedre produktionsapparat — det middel, der kan give os den forøgede produktivitet, som også skal hjælpe med til at klare de offentlige investeringer. Jeg kommer altså ud fra den højtærede økonomiministers præmisser til lige den modsatte konklusion, og det er måske her, vi finder den afgørende uenighed mellem os. Men det skal også tages med, hvis vi skal finde en samlet løsning af de foreliggende opgaver.

Jeg gentager betydningen af, at vi nu finder vej frem til — skal vi sige — at få hold på behandlingen af dette område her i folketinget. Jeg vil også understrege det værdifulde, der efter min mening ligger i, at der i det danske folketing er en så almindelig, bred forståelse for, at vi her må satse på fremtiden. Det er jo det, vi vil gøre, hvis vi nu sætter så langt stærkere ind på investeringsopgaverne end tidligere.

Jørgen Jensen: Også jeg takker den højtærede økonomiminister for tilsagnet om, at det vil være muligt langt grundigere at sætte sig ind i det udførlige materiale, der ligger bag disse mange interessante tal.

Den højtærede minister var inde på spørgsmålet om målsætning, og jeg synes, det var med rette, han fremhævede, at her kommer vi ind på politiske problemer, hvor

vi skal afveje det ene mod det andet. Det skuffede mig lidt at høre ministeren udtale, at vi fra konservativ side ikke havde givet grønt lys for løsning af de mange, øjensynlig store, fælles opgaver, som foreligger for det danske samfund. Jeg har en erindring om, at jeg i mit første indlæg netop sagde, at vi var klar til at tage medansvaret for mange af de fælles opgaver, som ganske åbenbart ligger foran os. Derimod ville vi ikke, sagde jeg, give grønt lys for en hvilken som helst stigning i den andel, de offentlige udgifter må udgøre af nationalindkomsten. Vi vil holde denne procentdel under meget skarp kontrol, og dette er vel udtryk for den politiske afvejning, som vi har fundet frem til.

Dernæst et par enkelte bemærkninger om afskrivningsreglerne. Jeg er 100 pct. enig i det ræsonnement og de betragtninger, som det ærede medlem hr. Henry Christensen fremkom med, også her i sidste omgang. Det er således for mig helt sagligt, at vi, når vi mangler arbejdskraft, skal klare vor produktion, vor produktionsstigning og højere produktivitet ikke ved den produktionsfaktor, som hedder arbejdskraft, men ved andre, herunder vel navnlig kapitalfaktoren. Så er det da, synes jeg, helt klart, at vi i endnu højere grad, end hvis der var et substitut, som hed arbejdskraft, må stimulere øgede investeringer og større kapitaldannelse i virksomhederne. Jeg vil i hvert fald hævde, at det er fuldt ud lige så sagligt at forfægte og fremføre dette standpunkt som det modsatte standpunkt, som den højtærede økonomiminister havde.

Jeg kunne ikke rigtig fra min plads høre — det er selvfølgelig min fejl — om den højtærede minister syntes, at det var urimeligt eller uredeligt fra industriens side at afvise debat om disse regler. Jeg håber da, at den højtærede minister sagde, at det var urimeligt. Ministeren synes jo altså, at det er meget rimeligt i denne situation at sige, at vi skal ikke komme til at snakke om eller gøre noget dubiøst på disse meget vigtige områder.

Endelig min sidste bemærkning. Jeg gad nok se et bedre materiale, et fyldigt materiale eller blot et materiale, hvorigennem det kunne påvises, at der er sket mange fejlinvesteringer som følge af disse liberale afskrivningsregler og denne gode og udmær-